

„Nekalbėk su pagunda“

Tu pliuškeniesi pagundose,
statai save į pavojų, žaidi
žvilgsniu ir vaizduote, plepi...
kvailystes. Ir netrukus išsigąsti
užpultas abejonių, skrupulų,
neaiškumų, liūdesio ir
nusiminimo. Turi pripažinti
esąs nelabai nuoseklus. (Vaga,
132)

rugpjūčio 17 d.

Savo sielose turime ugdyti tikrą
siaubą nuodėmės atžvilgiu. Viešpatie,

– kartok atgailaujančia širdimi, –
teneįžeisiu Tavęs daugiau!

Tačiau nebijok vargano kūno ir
žmogiškų aistrų balasto; būtų kvaila
ir vaikiškai naivu tik dabar sužinoti,
jog „tai“ egzistuoja. Tavo
varganumas – ne kliūtis, o akstinas
labiau vienytis su Dievu, atkakliai Jo
ieškoti, nes Jis mus apvalo. (Vaga,
134)

Nepradėk šnekų su pagunda. Leisk
man pakartoti: turėk drąsos pabėgti
ir tvirtybės ne flirtuoti su savo
silpnybe, klausdamas savęs, kiek toli
gali nueiti. Nutrauk tai be jokių
nuolaidų! (Vaga, 137)

Tu neturi jokio pasiteisinimo. Kaltas
tik tu pats. Jei žinai, – o žinai gana
gerai, – kad eidamas šiuo taku, visa
tai skaitydamas, su šita draugija gali
nugarmėti į bedugnę, tai kodėl
užsispyręs manai, kad galbūt tai
trumpiausias kelias, padedantis

lavintis ar brandinantis tavo
asmenybę?

Radikaliai keisk savo planus, nors ir
tektų įdėti daugiau pastangų ir liktų
mažiau lengvų pramogų. Jau laikas
elgtis kaip atsakingam žmogui. (Vaga,
138)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/nekalbek-su-pagunda/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/nekalbek-su-pagunda/)
(2025-04-23)